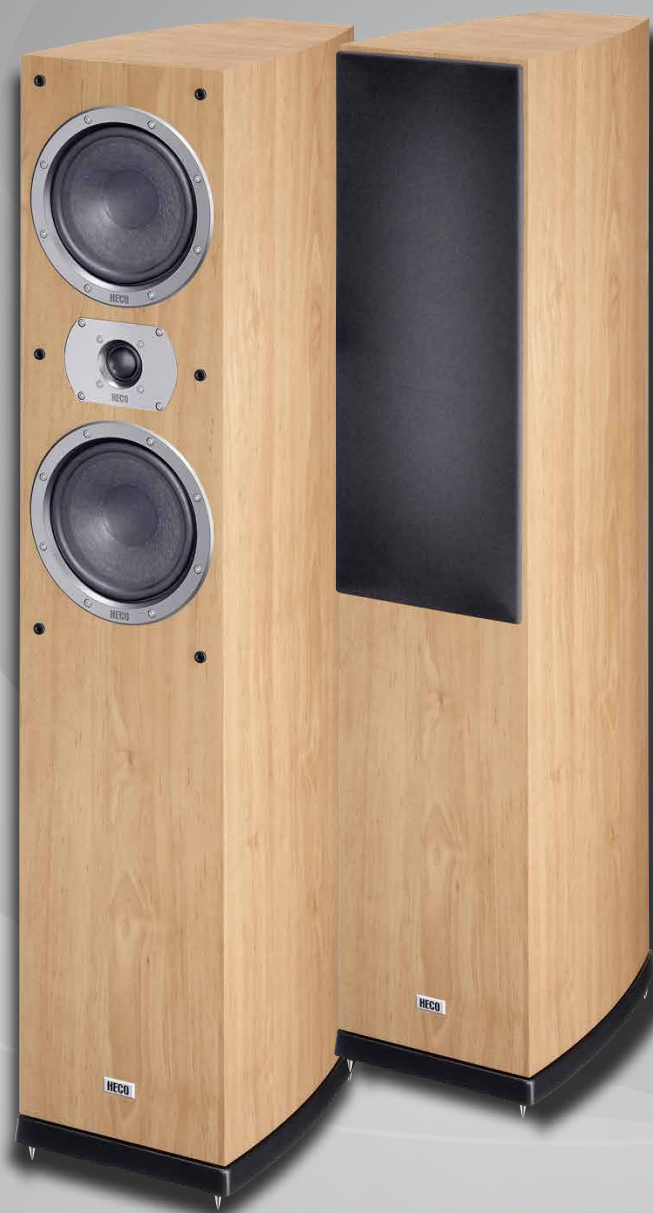

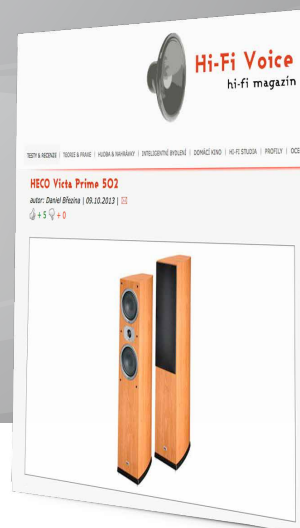
Hi-Fi Voice
hi-fi magazin

HECO

VICTA PRIME 502

- + great price/value relationship
- + very good midrange area
- + very good sound stage

HECO

Lise-Meitner-Str. 9 · 50259 Pulheim · Germany · www.heco-audio.de

Hi-Fi-Voice.com
Edition 10 | 2013

HECO Victa Prime 502

autor: Daniel Březina | 09.10.2013 |

+ 5

+ 0

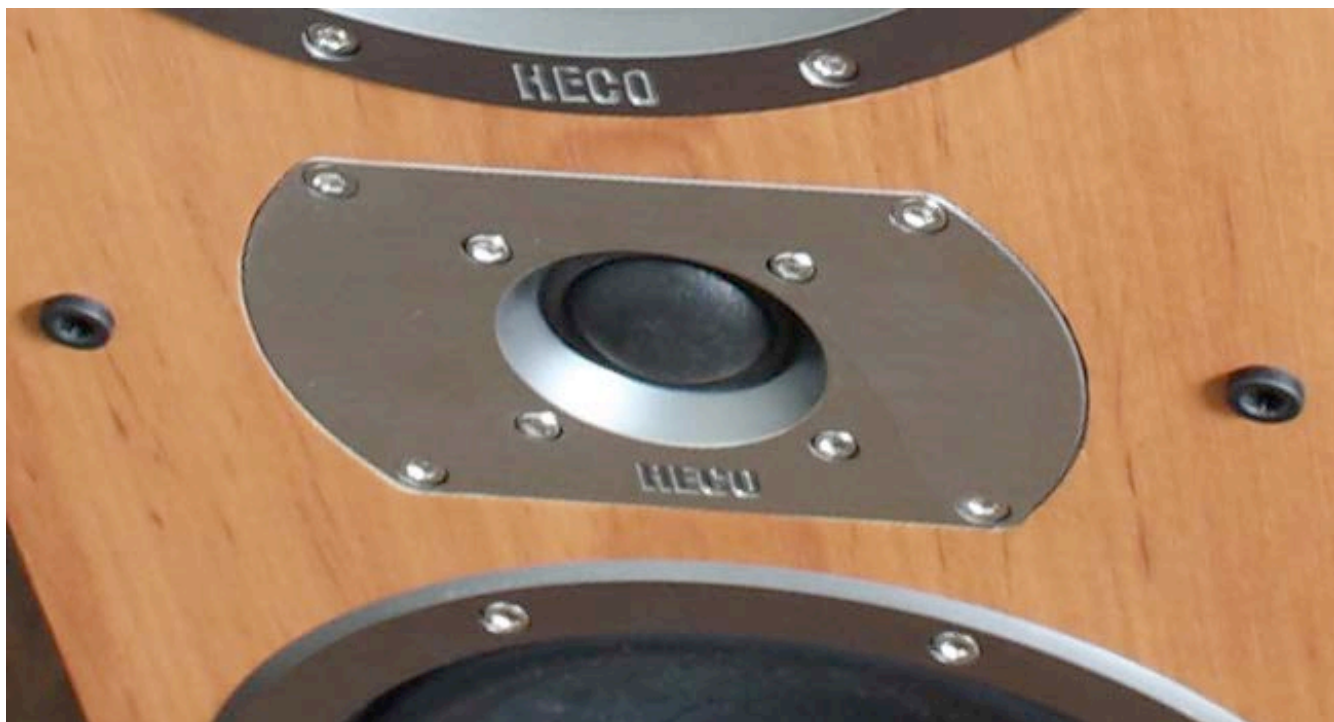

Co se vám vybaví, když se řekne německá preciznost? Tepající závodní srdce motorů BMW? Vyrovnaný rozpočet, dotující celou Evropu? Nezníčitelné technologické výrobky, specifické, ale neměnným způsobem udržované tradice? Tak trochu „bum-cink“ zvuk, případně ultra high-end výrobky na mechanické, zvukové i cenové špici hifi oboru? A co třeba výborný poměr cena / výkon, příjemný zvuk a „rozumné“ pojetí koncepce ve všech ohledech? Nic? Ale ano, pak se vám jen nevybavil jeden z tradičních výrobců reprosoustav u našich západních sousedů – pulheimští Heco.

Jejich řada Victa Prime (což mimochodem v překladu z latiny značí něco jako „Překonat prvního“, nebo spíše v daném kontextu „Být nejlepší“) patří mezi čistě středoproudého high fidelity, za řádově tisíce korun (nejvyšší model stojí 12 990,-) nabídnou slušnou kvalitu, slušný vzhled a pocit slušně investovaných peněz – je snad v oboru zvuku lepší definice německé preciznosti?

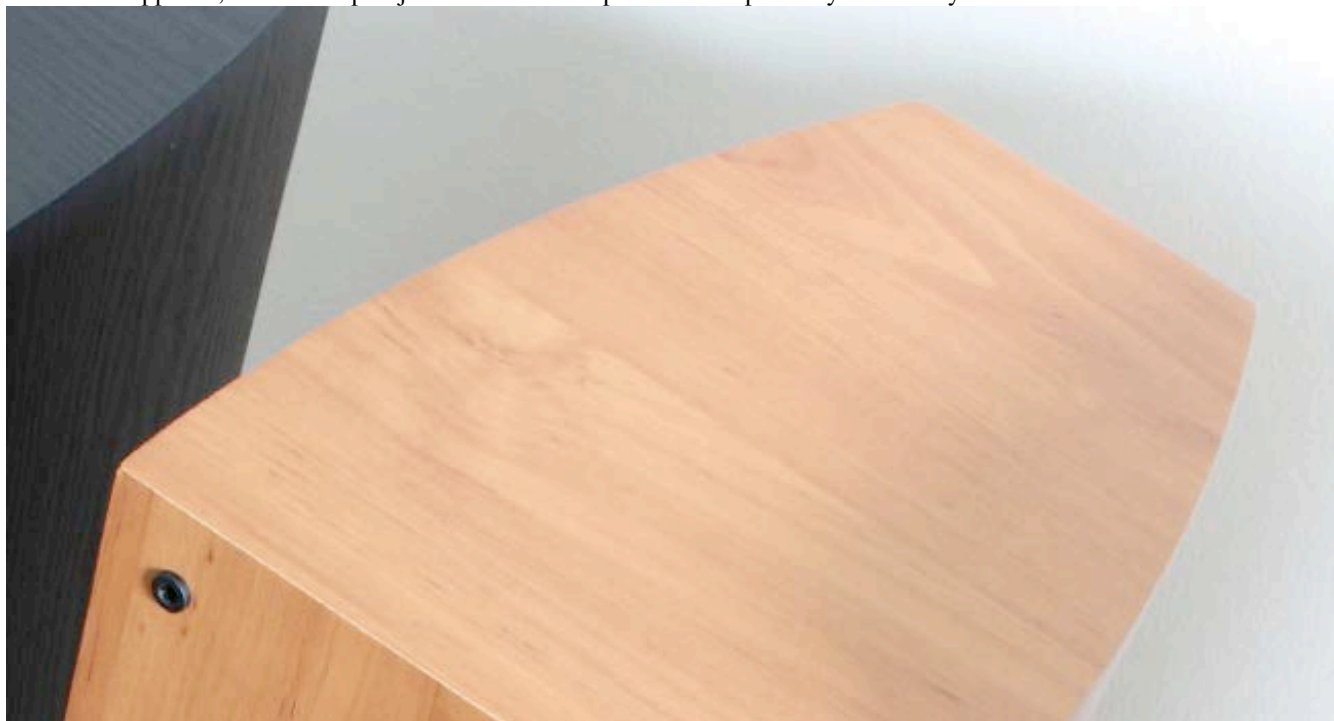
Měli jsme možnost osahat si nejnižší sloupcové provedení reprosoustav této řady, model 502, který z vaší peněženky neukradne ani deset tisíc korun, patří tak rozhodně do vstupní třídy high fidelity.

Přestože pro mnohé může být sloupek z MDF desek s vinylovým povrchem za 10 tisícovek, navíc vysoký necelý metr, široký 20 a hluboký 30 cm, důvodem k podezřívavému pozvednutí obočí, my máme dojem, že poslední léta přináší čím dál tím vyšší kvalitu i v nejnižších kategoriích a proto i takovýto sloupek zaslouží plnou pozornost.

Vezmete-li k ruce zvětšovací sklo a budete zkoumat spoje vinylových plátů na hranách ozvučnice, patrně dojdete k tomu, že by mohlo být líp, na druhou stranu nikde není mezera, nikde není problém a provedení si nezádá s leckakým povrchem v dvoj- a trojnásobné kategorii – cenovka pak určitě vyváží jakékoliv připomínky ke kvalitě zpracování.

Na masivní oddělené základně pak při bližším ohledání najdete klasicky působící sloupek s vypouklými bočními stěnami, sbíhajícími se dozadu k hraně zadní stěny, výrazně užší, než je ta přední – díky tomuto tvaru se účinně eliminují nežádoucí stojatá vlnění uvnitř kabinetu. Čelní stěně dominují tři reproduktory, uložené dle filozofie doktora D'Appolito; mimo to zaplňují také téměř celou plochu horní poloviny čelní stěny.

Zadní stěně jednoduchého sloupku pak kromě rozumně dimenzovaného a provedeného bassreflexového otvoru dominují příjemně kvalitní reproduktorové terminály v bi-wire konfiguraci. Vypíchnout z fyzického provedení stojí určitě za to ještě kovové obroučky reproduktorů, které úspěšně překonávají „čínský“ dojem, který mohutné kontury měničů budí u leckteré jiné značky. Tady jde prostě o decentní ozdobu...

Za své peníze dostanete v německé kvalitě dvojici identických středobasových měničů s papírovou membránou o průměru 170 mm, tu doplňuje jedna klasická látková kalota o průměru 25 mm. Frekvenční rozsah výrobcem udává bez tolerance v rozsahu 28 – 40 000 Hz (podle měření to je +/- 10 dB), impedanci pak v typicky

německém rozsahu 4 – 8 Ohm, což má patrně znamenat „pro každý zesilovač“. Třípásmová koncepce se dělí na úrovních 380 a 3 250 Hz, přičemž jistotu, že tyhle bedny rozhýbete i s minimálně výkonným A/V receiverem zaručuje citlivost 91 dB.

Heco Victa Prime 502 jsme měli možnost poslouchat s firemními kolegy Heco Victa Prime 302 a [Music Style 500](#), stejně jako s redakčními [Xavian Bonbonus](#) a [Harbeth Monitor 30](#). Mezi jinými signál dodával [ASUS Xonar Essence One MUSES Edition](#), [KingRex UD384](#) a Pioneer BDP-LX71, stejně jako Harman/Kardon BDT30 a [Denon DCD-2020AE](#): Zesiloval pak [Denon PMA-2020AE](#) a [Rotel RCX-1500](#), pak samozřejmě ještě NAD C370 a také krátce [TEAC A-H01](#). Kabeláž nesla značky ProAc, Monster Cable, Eagle Cable a QUAD. Kvalitu proudu zajišťoval [Xindak XF-2000B](#).

Gabrielova předělávka starého hitu „Heroes“ z alba „Scratch My Back“ (2010 | Virgin | PGCD12) ukázala mírný fokus na frekvence kolem vokálního rozsahu. Akcent je ale velmi mírný, navíc díky němu lépe vynikne čisté, velmi umírněné a uvěřitelné celkové podání. Subjektivně lze říct, že přednes nikam nespěchá, dá vám čas proniknout do hloubky zvuku, kde objevíte na danou cenu potěšující množství detailů, prezentovaných s typicky německou přesností, snad až s drobným odstupem. Jak se ale zdá, je to vcelku přijatelná daň za preciznost, klid a přirozenost.

Pokud si řeknete, že klid a přehled v relativně jednoduché skladbě ještě nic nedokazuje, stačí přeskákat pár skladeb kupředu a na výše zmíněném albu najít píseň „Aprés Moi“. V úvodu hřímá orchestr, smyčce jsou solidně zvládnuté – slušné rozlišení provází obzvláště pevná kontrola, vynikající obzvláště na klidné, neuspěchaném základě. V dané třídě a rozměrech odvádí Victa Prime 502 dobrou práci, snad jen díky fyzickým rozměrům (a tedy fyzikálním pravidlům) se nedočkáte tak úplně drtivého důrazu – Heco jdou spíše cestou bezpečného poklidu a kontroly, než aby pokoušely své nejzazší hranice. Ale určitě to neznamená, že si neumí „dupnout“. Jen netlačí na pilu...

Co se stane, když při vyšších hlasitostech pustíte výrazně basující nahrávku? Zvuk Victa Prime 502 to maličko rozhodí, ale stále v mezích přijatelných možností. Když do strun hrábne Allan Taylor ve své „Dedicated to...“ („Closer to Music vol. 3“ | 2009 | Stockfish Records | SFR 357.4009.2), uvědomíte si, že onen mírný akcent na středy (díky kterému vyniká kromě vokálu i zvuk strun kytary) spolu s výbornou kontrolou připomíná až „regálový“ poslech, onu typickou kompaktnost malých monitorů. Heco navíc díky klidu servíruje hudbu hezky plynule a příjemně, mají slušný cit pro rytmus.

Trochu paradoxně k onomu poklidnému, kontrolovanému ladění opravdu hodně sluší Heco Victa Prime 502 rocková, či prostě elektrizovaná kytarová muzika. Užijete si lehčí formu, jako třeba „Waiting“ od The Paperboys („Closer to Music vol. 3“ | 2009 | Stockfish Records | SFR 357.4009.2), kdy do popředí jaksí samovolně vystupuje jednak vedoucí vokál, jednak čisté, energické a kovem zářící kytary. Při vyšších hlasitostech schází do koncertního pocitu přeci jen špetka dravosti (v parafrázi na úspěšnou sérii reklam na německé banky bychom mohli říct „Rock – German style“).

Skvěle ve svém rytmu odtikává i trochu tvrdší živák King Crimson „USA“, zvláště skladba „Lark’s Tongues in Aspic Pt II“ (2002 | Virgin | 7243 8 12520 2 4). Velký čínel má energie na rozdávání, byť opět klade důraz spíše na propracované, informativní podání s potěšujícím množstvím detailů. Velmi pěkně umí Heco udržet pořádek a organizaci zvuku, velmi dobře jsou definované a oddělené jednotlivé instrumenty. Kontrola od vyšších basů výše zůstává solidní i při relativně hlasitějším představení – je fakt, že Victa Prime 502 zjevně nejsou konstruované na reprodukci v koncertní hlasitosti, ale přesto unesou vcelku dost i pro milovníky jiných, než klidných jazzových žánrů.

Všechny přednosti Heco Victa Prime 502 se dají snadno vyslouchat v nádherné „Big Love“ od Fleetwood Mac („Tango in the Night“ | 1987 | Warner | 7599-25471-2). Atmosféra, měkkost, živá, nepřehnaná plnost a dokonalý cit pro tempo skladby, kombinované s pocitem poklidu a přehlednosti vás nechají se bez připomínek ponořit do hudby, což je u reprosoustav za deset tisíc vlastnost velmi, velmi cenná. Přestože opět vynikají maličko více střední frekvence a třeba tóny zvonivých perkusí subjektivně oproti nim tolik nejiskří, v dané třídě málokdo umí být tak v pohodě.

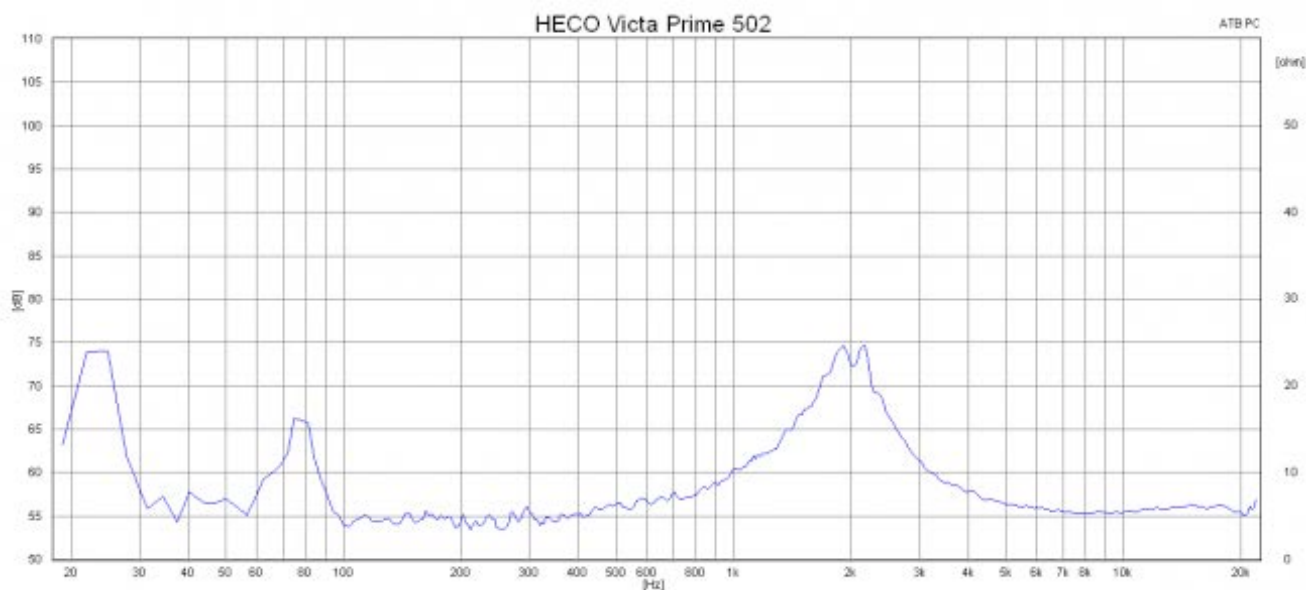
Heco Victa Prime 502 jsou malé, velmi, velmi dostupné sloupky, které i přes některé drobné fyzické kompromisy nabízí zvukový zážitek hodný (minimálně) každé investované koruny. Na pohled relativně nenápadné reprosoustavy vás osloví svým klidným, čistým a organizovaným projevem s rozumným, nadprůměrným, až výborným výkonem ve všech zhodnotitelných složkách – v detailech, dynamice, prostorovosti, muzikálnosti... Snad jen taková ta koncertní, rocková energie a dravost jim je trochu cizí, na to jsou příliš plné německé spořádanosti. Victa Prime 502 jsou ale dalším důkazem, že zvuk a technika, která dříve patřila do střední třídy, je dnes dostupná za ty úplně nejpříjemnější peníze. Pokud se smíříte s maličko kompromisním vinylovým povrchem, nenajdete pravděpodobně žádný důvod si stěžovat. Z pohledu každodenního poslechu a užívání si hudby to ale znamená jen to, že budete z výkonů Heco Victa Prime 502 nadšení, protože podobné byste v dané cenové kategorii spočítali na prstech jedné ruky.

MĚŘENÍ

Měření frekvenční charakteristiky probíhalo v uzavřeném semireverberantním prostoru o výměře podlahové plochy 50 metrů čtverečních. Prostor není akusticky speciálně upraven, a proto jsou naměřené hodnoty interpretovatelné jako 100% věrohodné v pásmu 200 Hz a výše, v pásmu 10 – 200 Hz ovlivněné akustickými parametry prostoru – konkrétně mírným zdvihem na basech. Měřeno bylo pomocí software ATB PC Pro vždy v pěti cyklech v různou denní dobu, vybrána byla vždy střední křivka. Všechna měření probíhala na NAD C370 a Pioneer BDP-LX71 s vždy stejně nastavenou úrovní hlasitosti. Měřeno pomocí PCM stopy o vzorkovací frekvenci 48 kHz s 1/3 oktávovým vyhlazováním.

Křivka naměřené frekvenční odezvy je od nějakých 200 Hz výše na danou třídu parádní. Vlastně nejen na danou třídu, ale tak nějak celkově. 100 – 20 000 Hz se vejde do „referenční“ tolerance +/- 3dB, což je určitě hodno pochvaly. V pásmu +/- 10dB si Victa Prime 502 sáhnou dokonce na hranici 30 Hz, což je rozhodně solidní výsledek, byť je jasně vidět, že se snaží dát pásmu nejnižších tónů maximální možný prostor a energii, aby zvuk zněl pocitově plněji a dospěleji.

Impedanční charakteristika Victa Prime 502 je stejně rozumná jako jejich frekvenční odezva. S německou precizností neklesá pod hranici 4 Ohmů, takže nikdy nebude skutečně problematickou zátěží pro libovolný zesilovač, peak na hranici 2 000 Hz sice již sahá k hranici rozumných a akceptovatelných 30 Ohm, ale přesto s hodnotou 25 Ohm není ani nejvyšší bod celkově problematickou záležitostí.

KLADY

- + úctyhodně dobrý poměr cena / výkon
- + velmi pěkně umí udržet pořádek v nahrávce
- + obzvláště střední pásmo je velmi věrohodné
- + jsou velmi dobré v podání nejdůležitějšího středního pásma

ZÁPORY

- spíše průměrná kvalita vinylového povrchu
- pokud máte rádi dravé, akční, podbízivé podání, hledejte jinde